

La cenicienta que no volia menjar perdius

Una vegada hi havia, una noia que es deia Cenicienta, va anar a una festa i s'ho va passar tan bé, que l'endemà no se'n recordava de res. Va arribar a les 12 h, però a les 12 de l'endemà.

De cop i volta van trucar a la porta dos homes, ella va obrir i li van demanar que se'n provés un taló de vidre, estrenyent molt va aconseguir que li càpigues bé. Doncs, ara tocava casar-se amb el príncep. Però aquest príncep tenia una cosa molt peculiar, li agradaven les perdius.

Però la cenicienta era vegetariana i no menjava ni carn ni peix. Tot i això, havia de cuinar pel príncep i mai ho feia com a ell li agradava.

Vull que em cuinis perdius!

Però, jo soc vegetariana, no et puc cuinar perdius.

Oh, i tant que pots, ja em pots estar cuinant les perdius que et demano, soc el teu príncep!

Si clar...

A més a més, també havia de posar-se tot el dia les sabates de taló i punta. Ella ho intentava, per més que patia durant tot el dia.

Aquesta situació que vivia la feia sentir trist, perduda, malalta i sola. Fins que un dia va decidir explicar la situació que vivia a les seves amigues.

No et pots queixar, a on estaràs millor que amb un príncep?, No et queixis, joestic tot el dia netejant i fregant.

Amb aquestes respostes Cenicienta es va quedar més confosa, sola i veient com emmalaltia. Van passar els anys i finalment un dia de cop i volta, es va veure a si mateixa i va començar a riure.

Ha, ha, ha!

Per l'innocent que va ser pensant que un príncep la salvaria, o qualsevol altre home.

Va cridar "Basta!" i en aquell moment va aparèixer la seva fada interior que es diu "Basta" i que apareix quan diem "Basta".

Aquesta la va abraçar i Cenicienta va esclatar a plorar per tot allò que li havia fet mal, les perdius, el príncep, etc.

Una vegada cridat tot el seu patiment va decidir primer deixar el príncep les perdius i les sabates que tant mal li feien al peu. Aquesta vegada tan sols faria coses que ella de veritat volia, ballar, tenir el seu propi restaurant vegetarià, amigues que la valoressin, i sobretot va decidir trobar-se a ella mateixa.

Hem decidit explicar-vos el conte de la Cenicienta que no volia menjar perdius, creiem que tots nosaltres vam gaudir de les diferents històries quan érem petits. Ara també sabem la importància dels valors que aquests ens transmeten. I és per això que ara us animem a plantejar-vos diferents finals on no siguem noies passives, esperant que un príncep ens demani cassar-nos i ens salvi la vida. Reivindiquem el 8 de març per tenir igualtat, protecció i justícia. Ha començat un nou conte: Vet aquí que una vegada hi havia unes dones que no estaven soles i unes perdius que volaven Felices.